

563 DOBŘE STAVÍ, KDO ZNÁ A VÍ

TEXT: JOACHIM MAGDEBURG 1572

PŘEKLAD: SAMUEL PALUMBINI † 1735

Do - bře sta - ví, kdo zná a ví,
a kdo vě - rně, ne - o - chvě - jně,
jak má v Bo - ha dou - fa - ti,
s Pá - nem hle - dí bý - va - ti.
Pro - to v To - bě v ka - ždé do - bě
na - dě - ji svou za - klá - dám;
zá - klad stá - lý, do - ko - na - lý
živ i mr - tev v To - bě mám.

2. Byť proti mně i předivně / hřích a svět se rozmáhal, / však Tys, Pane, všechny za mne / nepřátele přemáhal. / Mám-li Tebe vůkol sebe, / Ducha tvého, milost tvou, / nebojím se, neděším se, / že mne někdy přemohou.
3. Vždy se těším a bezpečím, / že mi ráčíš dáti rád, / abych s Tebou věrou pravou / spojen mohl přebývat. / Utvrd' v srdci víru vroucí, / těla chraň i duše mé! / Slyš mou žádost, pro svou milost / mne do říše uveď své.